

**Geloof:
uit het hart,
of met ons verstand?**

Geloof: uit het hart of met ons verstand?

Nederlandse vertaling van een audio/ videodienst door Zac Poonen, CFC Bangalore, India

Een van de dingen die wij serieus moeten nemen is of wij iets missen wat God voor ons beschikbaar heeft in ons leven hier op aarde. Het is iets waar ik mijzelf nogal wat gedachten over maak (bedenkingen over heb). Weet u, wanneer ik kijk naar de rechters-stoel van Christus, dat God wil dat ik iets kan ontvangen, wat geschreven staat in Zijn Woord en wat ik te licht heb opgevat, dan zal ik hiervan heel veel spijt hebben. In mijn leven als een christen ben ik constant op zoek geweest naar meer van wat ik misschien misloop. Ik wil u iets vertellen over het feit dat er een groot verschil is in dat wat ik zeg en op u afkomt in uw denken, en dat wat u ontvangt door openbaring van God in uw hart. Wanneer wij niet het onderscheid weten van wat wij ontvangen in en met ons verstand, en wat wij in ons hart begrijpen, dan zullen wij zien dat ons leven als christen niet is zoals het zal kunnen en moeten zijn.

Wanneer u terugkijkt op uw leven en meerdere malen diep geraakt bent geweest door een boodschap die u tijdens een samenkomst gehoord hebt, dan kunt u, terugkijkend naar bijvoorbeeld de laatste 10 jaar, merken dat ondanks dat u vaak diep geraakt bent geweest tijdens door een verkondiging, er wel dingen veranderd zijn omdat u ze met uw verstand begreep, maar geen totale ommekeer in uw leven gebracht hebben omdat er iets is dat u al die jaren gemist heeft.

Laat wij eens kijken naar Romeinen 1:17; Paulus zegt eerst in vers 16, *"Want ik schaam mij niet voor het Evangelie van Christus, want het is een kracht van God tot zaligheid voor ieder die gelooft, eerst voor de Jood, en ook voor de Griek"*. U weet dat in de gemeente vaak gezegd wordt dat redding iets anders is dan vergeving. De naam Jezus staat niet voor Vergever maar Redder. Er is een wereld van verschil tussen het vergeven zijn van onze zonden en gered zijn van onze zonden. Om vergeven te worden van onze zonden hebben wij de kracht van God niet nodig; waar

zou u de kracht van God voor nodig hebben om vergeving te krijgen van onze zonden? U vraagt God om vergeving en ze zijn u vergeven, dat is het. Maar u heeft wel Gods kracht nodig om gered te worden. Ik hoop dat u dat begrijpt. U heeft geen enkele kracht nodig om vergeving van zonden te krijgen. U werd boos, u kreeg lustgevoelens, u werd bitter ten opzichte van iemand en u zegt, "Heere wilt u mij vergeven", en u krijgt vergeving. Welke kracht heeft u daar nu voor nodig?

Maar wat heeft u nodig om die boosheid, die verlangens en die bitterheid de volgende keer te overwinnen? Daar heeft u de kracht van God voor nodig, dat is verlossing of ook wel redding genoemd. Voor vergeving heeft u geen kracht nodig om te kunnen overwinnen. Paulus zegt dus, "Ik schaam mij niet voor het evangelie, want het is geen oud testamentische boodschap waarbij mijn zonden zijn vergeven, het is de kracht van God. De boodschap die Paulus bracht was geen boodschap als een flyer om aan iemand weg te geven, maar voor hem was het evangelie de kracht van God en dit evangelie, over de kracht van de verlossing, is voor iedereen die gelooft. Wij zien dus dat dit niet voor iedereen beschikbaar is, maar het is beschikbaar voor iedereen die gelooft.

U moet dit op de volgende wijze bekijken: wanneer u niet de kracht van God tot verlossing ervaren hebt, dan moet er volgens dit vers één reden zijn, namelijk dat u niet geloofd heeft. U **dácht** dat u geloofde, maar toch **geloofde u niet!** Want het is de kracht van God tot redding en verlossing voor eenieder die geloofd. En daar zit het grote verschil tussen geloven met het hoofd (verstand) en geloven vanuit het hart. Ik denk dat vele, vele christenen onder ons, wanneer wij denken aan geloof, dat zij geloven vanuit hun denken; vanuit hun verstand. Ik heb deze waarheden lang geleden al begrepen en ik geloof daar oprecht in. Paulus gaat hierna in vers 17 verder met: "*Want de gerechtigheid van God wordt daarin geopenbaard uit geloof tot geloof*, of zoals in 2 Korintiërs 3:18 staat: "*van heerlijkheid tot heerlijkheid*".

Van geloof tot geloof is als een trap, één tree geloof, twee treden geloof, drie treden geloof, zodat wij meer en meer gaan lijken op Christus, maar

iedere stap, iedere trede is er wel één in geloof. Het is mogelijk dat velen onder ons die eerste stap in geloof gemaakt hebben. Ik ben gered door geloof, mijn zonden zijn vergeven, de vergeving is vanuit mijn geloof en dat heb ik ontvangen en mijn hart is vol van blijdschap, maar er wordt hier gezegd dat, *"de rechtvaardige uit het geloof **zal leven**"*. Niet slechts de zonden vergeven bij die eerste stap, niet alleen die eerste stap in geloof, maar ons hele leven moet een leven in geloof zijn, vanaf het allereerst begin tot aan het einde van ons leven. Dus waar ik zelf veel over nagedacht heb, over nadenk en met u wil delen is de vraag of het mogelijk is dat God ons iets beloofd in Zijn Woord, en wat u misgelopen hebt omdat u op een bepaald niveau van geloof, gestopt bent, daar waar u misschien tevreden mee was, of niet verder in onderwezen bent en u daarom niet verder ging.

Laten wij eens kijken naar Mattheüs 13, waar wij een voorbeeld kunnen vinden van mensen in de tijd van Jezus, die iets misten wat God voor hen had klaarliggen. Deze dingen zijn opgeschreven tot instructies voor ons. Mattheüs 13 vers 58, *"Hij deed daar **niet** veel krachten vanwege hun ongelooft"*. Wanneer u de verzen ervoor leest dan kunt u zien dat er een reden is voor hun ongelooft. Er staat hier in vers 54, *"Hij kwam in Zijn vaderstad en onderwees hen in hun synagoge, zodat zij versteld stonden en zeiden: Waar heeft Deze die wijsheid en krachten vandaan? En zij zeiden, "Is Dit niet de Zoon van de timmerman?"* Dan wordt er gezegd in vers 56, *"En zij namen aanstoot aan Hem"*. Wat ik bedoel is dat zij zoiets zeiden als: *"Wat verbeeldt Hij Zich wel"*, zoals Het Boek het in onze taal verwoordt. Wanneer u een dergelijke houding aanneemt, dan heeft u geen geloof. Jezus reageert in vers 57 daarop met de woorden, *'Dat kan Ik eigenlijk wel begrijpen, "Een profeet wordt overal geëerd, behalve in zijn eigen stad en in zijn eigen familie"*.

Dat is door de eeuwen heen een waarheid geweest. Een profeet heeft geen eer in zijn eigen woonplaats en familie. En, *"Hij deed daar **niet** veel wonderen, omdat zij **geen vertrouwen** in Hem hadden"* (HB). Hier zien wij een grote tegenstelling tot het grote wonder wat Jezus kon doen bij de Romeinse hoofdman in Mattheüs 8:10 waar Jezus zegt, *"Voorwaar, Ik*

zeg u: *Ik heb zelfs in Israël zo'n groot geloof niet gevonden*". Dit kwam omdat deze hoofdman een enorm respect voor Jezus had. Hij zei, "*Heere, ik ben het niet waard dat U onder mijn dak komt*". Er is een verband tussen hem en het hebben van geloof. En hier, in Zijn woonplaats zijn mensen die geen respect hadden voor Jezus, en daardoor misten ze wat God ook voor hen had klaarliggen. Weet u, ik heb de Heere veel gezocht om antwoorden te krijgen - ik heb nog steeds niet het volledige antwoord – over wat bijvoorbeeld de oudsten behoren te doen bij wat staat in Jakobus 5. Door de jaren heen zijn er verschillende mensen geweest die mij gevraagd hebben hoe zij deze opdracht in Jakobus moeten uitvoeren. Er staat in vers 14: "*Is iemand onder u ziek? Laat hij dan de ouderlingen van de gemeente bij zich roepen en laten die voor hem bidden en hem met olie zalven in de Naam van de Heere*". Is dat nou niet interessant, hij of zij moet de oudste van de gemeente bij zich roepen. Hij heeft geen last van een verkoudheid, want wanneer hij een probleem zou hebben met een verkoudheid of griepje dan kon hij naar de oudste van de gemeente toe gaan. Nee, dit is iemand die niet eens fit genoeg is om uit zijn huis te gaan voor een wandeling, laat staan om naar de samenkomst te gaan. Er wordt hier gesproken over een serieuze ziekte. De oudste bij zich roepen betekent dat hij zijn bed niet uit kan door zijn ziekte. Hier wordt niet gesproken over het roepen van een oudste voor iedere koorts of griep. Hier gaat het om iemand die zijn bed niet uit kan om naar de samenkomst te gaan. De oudsten moeten naar hem toe gaan, voor hem bidden en zijn hoofd zalven met olie, "*En het gelovige gebed zal de zieke behouden en de Heere zal hem weer oprichten*". Niet zal misschien, nee **ZAL** de gelovige weer oprichten (maken dat iemand weer opstaat, e.a.). Ook niet, er is een kans dat de zieke weer opstaat, nee, de Heere **zal** de gelovige weer doen opstaan. "*En als hij zonden gedaan heeft, zal hem dat vergeven worden*" (vers 15). Dit is verbazingwekkend of niet soms? Het gebed, in geloof, moet ergens in resulteren. Dus wanneer er geen resultaat is, zoals dat het geval is met veel van onze gebeden - weet u, u kunt dat negeren en zeggen, nou ja dat is zoals het is, en wanneer het gebeurd dan zijn wij blij, maar in de meeste gevallen gebeurd dat niet en gebeurd er niets. De Heilige Geest wordt niet geëerd wanneer wij zo'n houding aannemen ten

opzichte van een dergelijke belofte in Gods Woord. Hij ziet wat dit kind van God doet wanneer hij of zij in een pijnlijke situatie beland is en niet doet wat in overeenstemming is met Zijn Woord, wanneer men denkt dat het waarschijnlijk niet zal gebeuren. Betekent dat dan dat het niet Gods Woord is? Nee, en laat ik proberen om hier een antwoord op te geven. Ik heb hier geen volledig antwoord op, maar er moet iets zijn waarom die persoon niet is genezen? Ik vraag dan aan de Heere, 'waarom deze persoon niet genezen is?' Dan zegt de Heere, "Er is iets in het leven van hem of haar wat niet in orde is, maar ik kan niet tegen jou zeggen wat dat is". Dit betekent dat er iets is in het leven van de persoon wat nog niet in orde gemaakt is met de Heere en wat de Heere niet aan mij bekend wil maken en ik ook niet wil weten. Iets wat nog niet uit het veld geruimd is, het maakt dan niet uit hoeveel men dan bidt, want de leiding is geblokkeerd waardoor, ondanks het vele water wat beschikbaar is, Gods zegeningen niet door de leiding kan stromen, en de persoon om wie het gaat is de enige die hier iets aan kan doen. Ik weet alleen wat zich in mijn leven afspeelt en niet in het hart van een ander.

Wanneer er een blokkade in mijn leven is dan kan ik dat weten, maar ik kan nooit weten welke blokkade er bij u aanwezig is. U kunt erg nederig zijn en u heilig voordoen, maar ik kan niet weten wat er zich in uw hart afspeelt. Ik weet dat niet. Ik weet niet wat u wel of niet hebt overgegeven aan de Heere. Of u uzelf vernederd hebt, of u iedereen vergeven hebt, ik heb geen idee. Maar er moet iets zijn. Ik zou, als ik u was, God zoeken wanneer ik een belofte ontdek in de Bijbel, of het nu 10 jaar of 20 jaar is en ik zou al die jaren onderzoeken wat de oorzaak is wanneer ik ontdek dat die belofte niet waar gemaakt wordt.

Laten wij eens kijken naar Paulus, hij had een doorn in het vlees. Hij bad om genezen te worden, maar hij kreeg geen genezing. Hij zocht God en vroeg Hem om de reden waarom hij niet genezen werd. Hij zocht God tot 3 keer toe en kreeg een antwoord (**2 Korintiërs 12:7-10**). Dat is waar het om gaat. Het gaat niet om de drie keer, nee, het gaat ook niet om het antwoord dat hij kreeg, maar waar het om gaat is dat hij antwoord kreeg.

Wanneer hij geen antwoord gekregen had, dan zou hij nog een 4^e of 5^e keer gevraagd hebben. Paulus zocht God totdat hij een antwoord kreeg.

De meesten christenen die God zoeken doen dat niet tot zij een antwoord krijgen. Zij geven het halverwege op. Laten wij als voorbeeld eens kijken naar het moment voor de uitstorting van de Heilige Geest op de pinksterdag, toen de apostelen in gebed bijeen waren. Stel je voor dat één van hen moe was geworden en was weggegaan, dan was hij de uitstorting van de Heilige Geest misgelopen. Misschien was hij pas na 6 of 7 dagen weggegaan, maar er waren anderen die wisten dat God iets beloofd had en bereid waren om in gebed bijeen te blijven tot de belofte vervuld was, omdat zij wisten dat God het aan hen zou geven. Dat is geloof en vertrouwen. Er zijn twee voorbeelden die Jezus aan ons geeft en die Hij ons hierover willen leren. Het ene voorbeeld is de vrouw die bij de rechter keer op keer pleit voor haar recht en het andere voorbeeld is de man die op de deur van de buurman klopt en klopt en zegt "u met dit voor mij doen". De Bijbel zegt hierover in **Lukas 18 vers 7**, "*Zal God dan geen recht doen aan Zijn uitverkorenen, die dag en nacht tot Hem roepen, ook wanneer Hij lang wacht om hen te hulp te komen?*" En in **Mattheüs 7:7-8** staat, "*Bid, en u zal gegeven worden; zoek, en u zult vinden; klop, en er zal voor u opengedaan worden Want ieder die bidt, die ontvangt; wie zoekt, die vindt; en voor wie klopt zal opengedaan worden*".

Dus er kan in ons leven iets zijn dat niet in orde is en een blokkade opwerpt. Het kan een gebrek aan volharding zijn. Ik heb de Heere ook gezocht naar het opleggen van handen bij mensen.

Hebreeën 6:1-3, "*Laten wij daarom het eerste onderwijs met betrekking tot Christus laten rusten, en doorgaan tot de volmaaktheid, zonder opnieuw het fundament te leggen van bekering van dode werken en van geloof in God, van de leer van de dopen, van de handoplegging, van de opstanding van de doden en van het eeuwig oordeel. En dat zullen wij ook doen, als God het toestaat*".

Hebreeën 6 is één van de meest fundamentele onderwijzingen en ik vroeg mij af “wat is de diepere betekenis van het opleggen van handen”?

Wij kunnen een aantal van deze fundamentele onderwijzingen die hier staan begrijpen, waarvan Paulus ook zegt dat, wanneer het goed is, wij hier al in onderwezen zijn en daar niet opnieuw in onderwezen hoeven te worden. Hebreeën 6 spreekt over berouw en bekering. Hier wordt trouwens met name gesproken over het zich **bekeren van dode werken** en niet specifiek het hebben van berouw over zonden in het algemeen. **Ja, bekering van dode werken, van wetticisme.** Wetticisme is een dood werk. Weet u dat er velen zijn die de zonde van dode werken, namelijk **wetticisme, nog nooit beleden hebben** en er zich nog niet volledig van hebben bekeerd hebben, en waardoor er een blokkade in het hebben van geloof kan zijn. Berouw en bekering van zonden ja; maar wij moeten verder gaan dan dat, en deze zonden belijden en ons **bekeren van dode werken en met name wetticisme.**

Wetticisme is een vloek. Een vloek die verbroken met worden. Het onderwijst u dat er iets is wat u kan doen om vooruitgang te boeken in uw wandel met God, via uw eigen gedrag. Onder wettischisme valt niet alleen de wetten, regels en richtlijnen van Mozes, maar iedere regel en voorschrift dat een aanvulling of menselijke toevoeging is op datgene wat Gods Woord zegt.

Paulus zegt hierover in een brief aan de Galaten:

Galaten 3:1-5 O dwaze Galaten, wie heeft u betoverd om de waarheid niet te gehoorzamen; u voor wie Jezus Christus eerder voor ogen is geschilderd alsof Hij onder u gekruisigd was? Dit alleen wil ik van u vernemen: Hebt u de Geest ontvangen uit de werken van de wet, of uit de prediking van het geloof? Bent u zo dwaas? U die met de Geest begonnen bent, gaat u nu eindigen met het vlees? Hebt u tevergeefs zoveel geleden? Als het toch eens tevergeefs was! Hij dan Die u de Geest verleent en krachten onder u werkt, doet Hij dat uit de werken van de wet, of uit de prediking van het geloof?

*Galaten 3:10 "Want allen, die het van werken der wet verwachten, **liggen onder de vloek**;"* Jazeker, hier staat onder de vloek.

Wetticisme komt altijd voort uit het vlees, uit onze oude natuur. Mensen creëren vaak hun eigen wetten om zo te proberen meer heilig te leven. Daarom valt het ook onder dode werk. Het probleem is dat wetticisme nergens eindigt. U kunt zich nooit aan die regels houden. Jezus waarschuwde voor wetticisme toen Hij zei: 'Dit volk nadert tot Mij met hun mond en eert Mij met de lippen, maar hun hart houdt zich ver bij Mij vandaan; maar tevergeefs eren zij Mij, omdat zij leringen onderwijzen die geboden van mensen zijn.' Paulus roept daarom de Colossenzen op om je door niemand te laten veroordelen inzake eten of drinken, een feestdag, een nieuwe maan, of de sabbatten, maar ook niet door regels van mensen die niet expliciet in overeenstemming zijn met Gods Waarheid (het levende Woord) Want: wij hebben Christus leren kennen.

En in Openbaring 22:18-19 staat: *"Ik waarschuw ieder die de profetische woorden van dit boek hoort: Als iemand er iets aan toevoegt, zal God hem de rampen laten overkomen, die in dit boek staan. Als iemand iets van de profetische woorden van dit boek afneemt, zal God hem het recht afnemen om van de levensboom te eten en in de stad van God te komen, waarover in dit boek gesproken wordt".*

Paulus gaat verder met geloof, dat kunnen wij ook een beetje begrijpen; net als de doop, de doop in water en de doop in de Heilige Geest, het opleggen van handen, en tot slot de opstanding van de doden en het eeuwig oordeel. Hier wordt dus gezegd dat één van de fundamentele onderwijzingen is het opleggen van handen.

Dus wat houdt dit opleggen van handen dan eigenlijk in? Meestal gebeurt dat bij iemand die ziek is, of voor een gave van de Heilige Geest. Wat betekent dit opleggen van de handen dan eigenlijk. U heeft mij waarschijnlijk wel eens horen zeggen dat u niet moet toestaan dat iemand bij u zo maar de handen oplegt, omdat, wanneer iemand de handen op uw hoofd legt, geeft zich dan over geeft aan de geest die in

die persoon aanwezig is, en aan het gezag van die persoon. Het is niet zomaar een ritueel. Voor velen is het een ritueel, zoals het breken van brood ook een ritueel is. De doop is een ritueel voor miljoenen mensen, zo is ook het opleggen van handen een ritueel voor velen. Voor sommigen is het breken van brood geen ritueel maar heeft het een diepe betekenis. Voor sommigen christenen is dopen geen ritueel maar zeer betekenisvol. Zo is voor sommige christenen het opleggen van de handen geen ritueel, maar heeft het een hele diepe betekenis. Voor veel zusters is het bedekken van het hoofd een ritueel, zij doen het, maar weten niet wat het betekend, maar voor sommigen heeft het een daadwerkelijke betekenis. Voor veel mannen is het niet dragen van een hoofdbedekking een ritueel, zij hebben geen idee waarom dat niet hoort, maar voor sommigen heeft het en kennen zij de betekenis.

Dit is niet het moment om hierop door te gaan, maar alles wat in Gods Woord staat heeft een bedoeling. Iets wat een bedoeling heeft kan een zegen zijn en kunt u datgene mislopen wat God voor u heeft klaarliggen. Dus, het opleggen van handen houdt in dat u zich overgeeft aan de geest van de persoon die de handen op u legt. En ik hebt ontdekt dat wanneer ik als oudste voor iemand bid, en de betreffende persoon een volledig vertrouwen in mij heeft, hij of zij in overgave genezen wordt. Dat is wat ik door de jaren heen ervaren heb. En bij hen, voor wie het een ritueel was, gebeurde er niets. Dus wat kan ik daaraan doen? Niets, ik kan daar niets aan doen, want ik kan de betrokken persoon niet zeggen wat hij hier aan kan doen. Er zijn gebeurtenissen waarbij er sprake is van een ritueel en er niets gebeurd en ook niets zal gebeuren. Het breken van brood (tijdens het avondmaal) behoort een zegen zijn. Bij de Emmaüsgangers werden de (geestelijke) ogen geopend toen zij zagen dat de opgestane Christus het brood brak. Bij velen gebeurd er echter in 20 jaar niets en worden hun ogen niet geopend omdat het voor hen een ritueel (dood werk) is. Wij moeten geloof hebben om te zien dat alles een betekenis en bedoeling heeft en zeggen, "Heere ik wil van geloof naar geloof gaan voor meer van U.

Laten wij nu eens kijken naar Romeinen 10. In Romeinen 10 staat een prachtig vers, vers 11, ik weet niet of u er ooit bij stil gestaan heeft maar het is een fantastisch vers, *"Ieder die in Jezus gelooft, zal niet teleurgesteld worden"*.

Citaat door ZP van het lied dat heet, "Hij is geen teleurstelling"

He is not a disappointment!

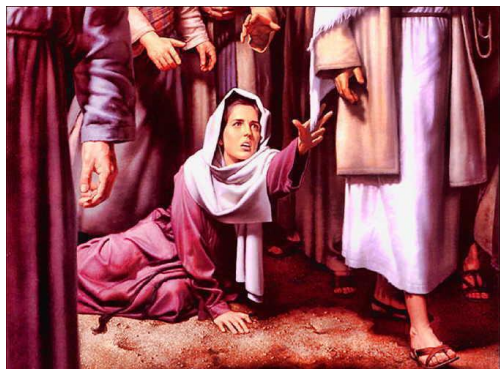
Jesus is far more to me
than in all my glowing daydreams
I had fancied He could be;
and the more I get to know Him,
so the more I find Him true,
and the more I long that others
should be led to know Him too.

He is not a disappointment!
He has saved my soul from sin;
all the guilt and all the anguish
which oppressed my heart within
He has banished by His presence,
and His blessed kiss of peace
has assured my heart for ever
that His love will never cease.

He is not a disappointment!
He has sanctified my soul,
cleansed me from my heart corruption,
purified and made me whole;
He removed the sin ward proneness,
stamped His image in its place,
for He won me by the beauty
and unveiling of His face.

He is not a disappointment!
He is all in all to me,
Savior, Sanctifier, Healer;
the unchanging Christ is He!
He has won my heart's affections,
and He meets my every need;
He is not a disappointment,
for He satisfies indeed.
(Repeat last 2 lines of each verse)

In dit lied mist 1 vers namelijk waar staat dat één vrouw, in geloof, de zoom van Zijn mantel aanraakt en genezen werd. In geloof!

Een grote menigte kon Hem aanraken, maar één aanraking was in geloof (Markus 5:24-32), en zij genas.

Weet u wanneer wij samenkomen dan verlangen wij naar, en vragen om de aanwezigheid van Jezus, maar Jezus is hier. Ik geloof dat de Heere op dit moment hier aanwezig is. De levende Heer. Wij verzamelen ons om Hem heen, wij luisteren naar Hem, maar misschien is er hier maar één vrouw die Hem in geloof aanraakt. Of een man, of een klein kind en er gebeurt iets met die persoon. Het is alleen die persoon die dat weet. En de rest? Zij zijn gelukkig en gaan na de samenkomst weer weg, met hun problemen totaal onopgelost. Is het mogelijk dat wij iets missen, iets mislopen? "Wie in Hem geloofd zal niet teleurgesteld worden". Broeders en zusters dit moet ons oprechte getuigenis zijn. Ik heb op Hem vertrouwd en Hij heeft mij niet teleurgesteld. Hij heeft mij verlost van de zonde. Hij heeft voor mij alles gedaan wat Hij beloofd heeft.

Een van de grote uitdagingen die in mijn hart is opgekomen is, "Heere ik wil niet vast zitten in een religie wat een ritueel is". Ik wil geen christendom wat bestaat uit een hele reeks aan leerstellingen (doctrines); alleen maar theorie. In welk opzicht moeten wij anders zijn dan andere christenen wanneer wij een leer verkondigen die anderen niet verkondigen? Of hebben wij meer leerstellingen dan anderen? Net als een groentewinkel waar ik meer soorten groenten verkoop dan in een andere winkel, en ik een paar heel aparte groenten verkoop, die een andere niet in zijn winkel heeft. Iets wat eigenlijk niet zo belangrijk is. Weet u, ik denk dat het onze roeping is om in de wijze waarop wij leven ervan te getuigen dat door de wijze waarop wij geloven, namelijk dat Jezus leeft, dat Hij is opgestaan en niet dood is. In de christelijke wereld wordt meer getuigd van het sterven van Christus voor onze zonden dan dat Hij is opgestaan uit de dood. Ik ben er vast van overtuigd dat wij honderden keren vaker een afbeelding hebben gezien van Jezus aan het kruis dan van Jezus die uit het graf komt. Zeg mij maar of ik het juist heb of niet. Alle afbeeldingen die u heeft gezien in boeken, kinderverhalen, vertellingen, enzovoorts, allemaal geven zij beelden weer van Jezus, hangend aan het kruis. Het is een zeldzaamheid wanneer u een afbeelding ziet van Jezus die uit het graf komt, en dat is nu juist waar het allemaal om gaat; wat wij moeten zien; Jezus Die is opgestaan.

De apostelen geven allemaal aan dat wij getuigen zijn van Zijn opstanding. Wij kunnen in Handelingen geen één keer lezen dat wij getuigen zijn van Zijn kruisiging. Zij waren getuige van Zijn kruisiging, ja, zij hebben gezien dat Hij gestorven is, maar dat is niet waar het om gaat. Want getuige zijn van Zijn kruisiging betekent wat? Het was een aardige man, zoals de menigte dat van Hem zei, wij dachten dat Hij Degene was die ons zou bevrijden maar, de arme man, Hij stierf. Weet u, Hij was best een aardig persoon. Hij hielp heel veel mensen, maar Hij is gestorven. Wij waren allemaal getuige van Zijn sterven. Maar het was zo'n fijne Man, ik wil net zo'n aardig persoon zijn als Hij was. Ik wil de voeten van andere mensen wassen, en ik wil nederig zijn zoals Hij was. Ik wil zo veel dingen doen zoals Hij deed, want Hij was zo'n fijne Man. Hij was zo'n groot

voorbeeld voor mij maar, de arme Man, Hij stierf. Dit is nu precies het getuigenis van velen van ons. Ik wil zijn als Jezus, ik wil vergeven zoals Jezus deed, ik wil barmhartig zijn als Jezus, ik wil goed doen als Jezus, ja, heel mooi, **maar is Hij opgestaan, leeft Hij?** Is Hij dezelfde; gisteren, vandaag en voor altijd? Dat weet ik allemaal niet zo, maar Hij was een goed mens. Ik wil zijn als Jezus.

Mohandas Gandhi wilde ook zijn als Jezus. Heel veel mensen willen zijn als Jezus. Maar het is onze roeping om te getuigen, om de wereld te laten zien dat Jezus LEEFT. U en ik moeten toegeven dat wij daar voor een groot deel in gefaald hebben. Ik ben van mening dat dit komt door een gebrek aan geloof. Hoeveel van jullie zijn bereid om dit als een uitdaging te aanvaarden; en dan niet in het hoofd maar vanuit ons hart. Heere ik wil dat serieus nemen; ik wil een getuige zijn met mijn leven dat Jezus LEEFT. Hij leeft, Hij is dezelfde, gisteren, vandaag en morgen, tot in eeuwigheid. Hij is niet dood en heengegaan als een goed mens en niet zoals in ons hele land waar Mohandas Gandhi bewonderd werd als een goed mens, die alles op een vredelievende manier wilde doen en de leprozen in het land hielp. Hij was zeer zeker een goed mens, maar iemand vermoorde hem en hij ging dood. Is het ook zo gegaan met Jezus, Hij was een goed mens, Hij sprak zo mooi en deed zo veel goede dingen voor anderen? Maar jammer genoeg voor de goede Man, Hij stierf. Of...leeft Hij? Opgestaan! Dat is het wat geloof inhoud; *"de rechtvaardige zal door geloof leven"*. Dus, in Romeinen 10, maar laten wij naar eerst Romeinen 9:30 gaan. Paulus spreekt hier over de heidenen, dat zijn de niet-joodse mensen, die niet naar gerechtigheid gezocht hebben, zij zijn gerechtvaardigd, dat is de gerechtigheid die zij door geloof gekregen hebben. Maar de joodse mensen – Israël – zij hebben gerechtigheid nagejaagd, maar hebben de het niet gekregen. Is dat niet interessant? Dat zij die rechtvaardigheid najagen, het niet krijgen en anderen, die het niet najagen het wel krijgen.

Dat lijkt een beetje onredelijk van God. U kunt dat op uzelf betrekken. Heere, ik jaag iets na en ik krijg het niet; hoe kan het dat iemand anders het wel krijgt en ik niet. Ervaart u af en toe ook niet dat wij heiliging meer

najagen dan andere mensen en in ander kerken. Hoe komt het dat sommigen van hen aardiger zijn dan sommigen onder ons? Hoe komt het dat sommigen heiliger zijn dan sommigen onder ons? Hoe komt dat? Is het omdat enkelen van hen in het licht komen, wat bij sommigen van ons niet gebeurt? Dit is iets wat uitleg nodig heeft; zij krijgen het door geloof, daar waar het volk Israël probeerde door - zoals de Bijbel het verwoord - *"zij die niet uit geloof zochten, maar als uit werken van de wet"*. Het Boek omschrijft het als volgt, *"Zij hielden zich strikt aan de wet van God en probeerden zo door Hem aangenomen te worden"*(Romeinen 9 vers 31). Wat zij aan het doen waren was dat zij zelf het initiatief namen en dat zij niet zelf in contact stonden met God zelf. Zij werden volledig in beslag genomen om dit goed te doen, om dat goed te doen, en verloren compleet het contact met God. Herkennen wij iets bij onszelf hierin?

Weet u, voor ons geldt hetzelfde dat wij rechtvaardigheid najagen en totaal geen contact te meer hebben met God. Dat is een groot gevaar en een waarschuwing die hier beschreven staat. Zonder dat wij het misschien merken willen wij heilig zijn hier en heiligheid daar nastreven, zonder contact met God. Dat is de waarschuwing, en zullen wij struikelen. Zij waren zo geobsedeerd in hun projecten voor God, het nastreven van hun eigen regels en wetten, dat zij God niet meer waarnamen. Paulus gaat verder door te zeggen dat er een groot verschil was in het verkondigen de wet zoals Mozes die bekend maakt in hoofdstuk 10, vers 5, gebaseerd op de wet, *'Als u de wet gehoorzaamt, zult u leven'*. Maar dat wat wij nu verkondigen, vers 8, is een woord van GELOOF, en wat is dat? *"Als u zegt dat Jezus Christus uw Heer is en als u **met heel uw hart** gelooft dat God Hem **uit de dood heeft opgewekt**, zult u gered worden"* (vers 9). Niet met uw verstand, er is een wereld van verschil tussen geloven met het hart en met het verstand. Wanneer u met uw hart geloofd dan verandert er iets, er wordt iets geboren, er wordt een verbinding gemaakt. Het is hetzelfde als met elektriciteit. Er is een groot verschil in het weten hoe elektriciteit werkt en het hebben van elektriciteit in uw huis Met de kennis ervan kunt u verder niets en is er geen licht, maar wanneer u het in huis heeft, dan

kunt u er gebruik van maken, dan kunnen de lampen branden, dan is er licht.

Er is dus ook een groot verschil in geloof uit ons denken, en geloof dat voorkomt uit ons hart. Ik heb de indruk dat vele christenen, en misschien ook onder ons en onder u, dat wat wij geloof noemen in ons denken zit. Neem nu Romeinen 6 waar staat "*de zonde zal over u niet heersen*", dan zult u zeggen 'ho ja hoor, dat geloof ik, ik hoor dit en dat over geloof in de samenkomsten en ik begrijp het volkomen.' Het lijkt er echter op dat u het niet begrijpt omdat u nog steeds verslagen wordt door de zonde. Ook op veel andere terreinen zegt men gemakkelijk, 'ja, ik geloof'. Maar wat wanneer u niet echt geloofd, omdat het in zit denken zit en niet in uw hart? Hier zien wij dus de twee belangrijke aspecten, één, dat u met uw hart geloofd, en het tweede belangrijke aspect is niet dat Christus stierf voor uw zonden. Nee, u moet geloven dat God, **Jezus heeft opgewekt** uit de dood. Het is het geloof in de opstanding, dan bent u gered! Stel dat u tegenover iemand getuigd, denkt u dat u hem of haar kunt vertellen, 'U moet geloven dat God, Jezus heeft doen opstaan uit de dood'. Is het u wel eens opgevallen dat u dat bijna nooit zegt; dat u daar bijna nooit van getuigd? U zult hoogst waarschijnlijk zeggen 'u moet geloven dat Christus voor uw zonden is gestorven'. Maar toch is dat niet wat hier staat, maar wanneer u gered wilt worden u; "**met heel uw hart gelooft dat God Hem uit de dood heeft opgewekt**".

Hier zijn twee belangrijke punten die wij moeten begrijpen over geloof; Ten eerste is dat geloof vanuit het hart moet komen; Ten tweede - en dat is erg belangrijk - dat men moet geloven in de opstanding. De opstanding houdt in dat dit inclusief de dood is, maar wanneer u spreekt over sterven van Christus voor onze zonden, dan is de opstanding hier niet bij inbegrepen. Wanneer u dus zegt dat Christus is opgestaan voor onze zonden, dan is Hij gestorven en weer opgestaan, dus dit houdt beide aspecten in. U moet dus geloven dat God, Christus heeft doen opstaan uit de dood, wat inhoudt dat Hij **gestorven** is en weer **opgestaan**. Ik hoop dat u zich **altijd herinnert** dat deze **twee elementen** de **basis zijn van geloof**. En het belangrijkste, dat het vanuit uw hart is

en niet vanuit uw verstand; niet vanuit uw denken, of wetten dat het zo is. Heel vaak denken wij dat wij geloven, maar dan zit dat in ons denken en daarom krijgen wij niet. Ik geloof zeker dat God Zich laat verbidden; het gebed van een gelovige zal de zieke genezen. Geloof waar? Bij een gelovige. In het hart en niet in het hoofd; dan zult u gered worden.

Dan staat er in vers 11: *"Ieder die [op die wijze] in Hem gelooft, zal niet beschaamd [teleurgesteld] worden"*. Ik ben er zeer zeker van overtuigd dat wij allemaal God om meer geloof moeten vragen om het feit dat Jezus de dood heeft overwonnen. Weet u, wij hebben allemaal zo onze problemen, u en ik. Ja soms heel veel problemen in ons leven. Veel problemen die een zware druk op ons leggen. Het kan een ziekte zijn waarvan u nog nooit genezen bent, of een stressvol financieel probleem, maar van alle problemen waar wij aan kunnen denken, is de dood het grootste probleem. Er is geen probleem zo serieus als de dood. Wanneer u een financieel probleem heeft, dan is dat inferieur aan de dood, of niet soms? Wat is ernstiger, een kind dat ziek is of een kind dat sterft? Wat is erger, een zoon of dochter met een financieel probleem of dat hij of zij dood is? Welk probleem is ernstiger dan de dood? Het is het grootste probleem wat een mens kan overkomen. Elk probleem is daar inferieur aan. Dus wanneer er gesproken wordt over dood, dan is alles daarin inbegrepen. U heeft in 1 Samuel wel eens gelezen dat, toen David, Goliath gedood had, was het eerste gevolg hiervan was? Dat alle andere Filistijnen op de vlucht sloegen. Zij konden daar niet blijven staan toen hun leider gedood was.

Er staat in de Bijbel dat Jezus Christus de dood overwon; 's mens grootste probleem. Daardoor overwon Hij elk ander probleem; dat is wat u zich goed moet gaan realiseren. Dat is waarom de opstanding uit de dood zo belangrijk is. En dat is het bewijs dat God elk probleem kan oplossen omdat Hij het grootste probleem van de mens heeft opgelost. Dus, wij moeten God echt zoeken en vragen: "Heere God, is er iets wat ik op aarde misgelopen heb?" Ik wil er bij U naar op zoek gaan. Dat is waarom de duivel ons in zo veel misleidende wegen leidt. Wanneer ik u zou vragen, "Wat is de grootste vijand van geloof?" Wat is dan het antwoord?

Ongeloof? Laten wij eens kijken wat er in het boek Spreuken over gezegd wordt, en wel in Spreuken 3. Ondanks dat Spreuken een oudtestamentisch boek is, is het als nieuwtestamentisch onderwijs. God geeft genade aan de nederigen; dat staat in Spreuken 3:34? De nederigen, dat staat ook in het Nieuwe Testament, is dat niet verbazingwekkend. Een ander voorbeeld: "dood en leven zijn in de tong". Dit staat ook in Jakobus 3.

Spreuken is een verbazingwekkend boek. Laten wij eens kijken wat er staat in Spreuken 34 vers 5: "*Vertrouw met heel je hart op de Heere en verwacht het niet van je eigen verstand*". Dit is toch verbazingwekkend, deze tekst in het Oude Testament. Dit is wat wij misgelopen hebben; Geloof zit in ons hart, niet in ons verstand. Denken wij dat wij geloof hebben, maar blijkt het alleen in ons verstand te zitten en niet in ons hart. Dat is waarom wij iets niet krijgen waar wij om vragen. Er staat geschreven, er is niets onmogelijk voor hen die geloven. Ja, maar geloven waar? Wanneer u met het verstand gelooft dan is voor u alles onmogelijk. Maar voor hem die met het hart geloofd is niets onmogelijk. "*Vertrouw met heel je hart op de Heere*", en wat is de grootste vijand van geloof: "*het verwachten van uw eigen verstand*". Wist u dat het verstand de vijand is van geloof. Het begrijpen met het verstand; dat is wat dit vers wil zeggen namelijk, ons verstand is de grootste vijand van geloof. Toch verwachten wij of maken wij ons afhankelijk van ons verstand; van ons denken. Wij horen een bepaalde boodschap en denken, nu geloof ik. Waar gelooft u? In uw hart of met uw verstand. Wij moeten God hierin oprecht zoeken, en wanneer wij Hem in alles zoeken en op Hem vertrouwen, dan zal Hij ons de weg hierin wijzen; "*Vertrouw met heel je hart op de Heere*", wat een fantastisch vers! Hij zal mijn slingerende weg 100% recht maken; Hij zal dat doen wanneer ik met heel mijn hart op Hem vertrouw.

Dit is één van de grote misleidingen van satan; zo lang het in het verstand blijft is dat voor hem geen probleem. U verstaat het allemaal en u begrijpt het allemaal en u kijkt naar uw leven en het lijkt of niets werkt en u denkt; nou ja het is nu eenmaal niet anders. Ik denk dat dit Gods wil is, Zijn plan

met mij is, maar 99% van de dingen zullen niet gebeuren wanneer u op die manier denkt dat het Gods wil is. Hoe moet ik dan weten wat Gods wil is. Laten wij nu eens aannemen dat het allemaal Gods wil is, hoe kan het dan, wanneer Jezus zegt dat uw aardse vader alleen maar het goede aan zijn kinderen geeft, dat onze hemelse Vader zo veel te meer het goede zal geven aan hen die Hem vragen. Ik ben hier door enorm uitgedaagd. Ik zei dan, "Heere ik weet wat ik mijn kinderen zou geven. En in verhouding met U ben ik een slechte vader. U bent veel beter als ik. Geeft U dan Uw kinderen iets wat ik niet zou geven? Hoe kan het toch dat de duivel zo veel christenen voor de gek gehouden heeft? Een God in de hemel die Zijn kind ziet en denkt "wat zal Ik hem geven?" Zal Ik die een auto ongeluk geven, of die, misschien tbc, dat is het beste voor haar, of die, misschien kanker, of voor hem, misschien is aids wel goed voor hem. Kunt u zich een aardse vader voorstellen die dergelijke dingen plant voor zijn kinderen? En dan te bedenken hoeveel gelovigen er zijn die zeggen: "dat is de wil van God". Misschien accepteert u dat. "U zal geschieden naar uw geloof". Ik geloof niet in een hemelse Vader die al deze dingen voor ons in Zijn wil heeft. Het is het werk van de duivel die al deze dingen voor ons in petto heeft.

Ik geloof dat het eerste Bijbelboek dat geschreven is, het boek Job is. U heeft mij dat waarschijnlijk wel eens eerder horen noemen. In de allereerste hoofdstukken staat dat de duivel het is die alle slechte plannen beraamt tegen Job. God kan het toestaan, maar het is de duivel die alles plant. Laten wij allereerst kijken waar het vandaan komt. Dat is niet God, dat is de duivel. Laten wij daarom eerste de oorsprong zoeken, anders geeft u zich over aan iets waar u weerstand aan moet bieden. De Bijbel spreekt over ziekte die tot de dood leidt. In 1 Korintiërs 15:26 staat dat de dood een vijand is. Kent u dat vers: "De laatste vijand die uitgeschakeld wordt, is de dood". De dood is niet mijn vriend. Wanneer ik dat vers lees, dan kan ik niet begrijpen waarom sommigen zeggen: "ach, weet u het leven is zwaar, ik wacht op mijn dood". Ik kan u zeggen dat ik er niet op zit te wachten om dood te gaan. Ik heb nog veel werk voor de Heere te doen voor ik doodga. De dood is een vijand. Hoeveel zijn er onder u die

zeggen: 'Ik zit er op te wachten tot mijn vijand mij dood'. In principe is dat wat veel mensen zeggen. Al ben ik 100 dan ben ik nog niet klaar om dood te gaan, ik wil eerst mijn werk voor de Heere afmaken en geloof dat Hij mij dan bij Zich zal roepen. Dood is een vijand, de dood is de laatste vijand die verslagen wordt. Ziekte is een vijand en dood is een vijand. Alles wat hier tussen in zit komt niet van onze hemelse Vader. Wanneer u de positie inneemt broeder en zuster, van een overgave, overgave en nog eens overgave aan de duivel met betrekking tot ziekte en de dood, dan bent u gehersenspoeld dat u hierin geloofd wanneer dat tegen u gezegd wordt.

Dus, laten wij eens kijken en zien wat er in Hebreeën 11 staat. Iets anders waar de duivel ons in misleid is iets waar ik de laatste tijd wel 90 keer op geweest heb. Wanneer de duivel niet bij machte is om mensen er toe aan te zetten om hun geloof vanuit hun denken te laten beleven, laat ik hen, in hun denken, dan maar laten focussen in geloof voor materiele dingen. Geloof, en God zal u rijk maken; geloof, en God geeft u een beter en nog mooiere huis, of een beter auto en allerhande aardse dingen. Leer hen om hun tienden te geven dan zal God hen belonen. Kijk eens om u heen hoeveel mensen door de duivel zijn misleid met deze leer. Maar kijk toch eens in de Bijbel, Jezus heeft dit nooit, geen enkele keer verkondigt. Sommigen zeggen dat dit oudtestamenteel is, dus volgens de Bijbel. Ho ja? laten wij dan eens kijken in Hebreeën 11, wat voor geloof zij hadden. Waar staat in al de oudtestamenteel omschrijvingen die er in Hebreeën 11 staan zoals 'door geloof krijgt u een beter huis', of door geloof krijgt u een rijtuig met 4 paarden i.p.v. 1 paard, of een auto met 300 pk in plaats van 100. Of door geloof krijgt u dit materiele ding of dat materiele ding, enz. Waar leest u deze dingen?

Het is één van de grote misleidingen van satan vandaag de dag. En omdat de wereld vol is met bekeerde mensen die claimen dat God hen zo gezegend heeft en dat God dit en dat voor hen gedaan heeft in materiele zin, is dat een "getuigenis" die satan ook hoort en blijven zij naar Jezus gaan voor al die materiele dingen.

Oké, Abel, wat deed hij door geloof, kreeg hij iets door zijn geloof, nadat hij een offer aan God gewijd had? Ja, het werd hem tot gerechtigheid gerekend. Enoch, wat kreeg Enoch door zijn geloof? Kreeg hij door geloof een mooier huis? Nee, hij wandelde met God en door geloof werd hij opgenomen. Hij kreeg een prachtig huis daarboven, niet hier beneden. Dat is het geloof van een oudtestamentische man. Oké, laten wij naar Abraham gaan kijken. Wat kreeg Abraham door geloof? Hij had waarschijnlijk mooi een huis en liet het achter. In plaats daarvan kreeg hij geen mooier huis maar een tent. Er staat dat hij in geloof alles opgaf, en in geloof in tenten doorbracht. Wat bewijst dit alles? Er staat in vers 13-14: *“zij hebben beleden dat zij vreemdelingen en bijwoners op de aarde waren. Want wie zulke dingen zeggen, laten duidelijk blijken dat zij een vaderland zoeken”*. Wanneer zij gedacht hadden aan wat zij achter lieten, dan waren zij terug gegaan – staat in vers 15- , maar zij verlangden naar een beter land; een beter plek. Een hemels vaderland en dat is waarom de Bijbel over hen spreekt als de God van Abraham. Nog iets; in geloof gaf Abraham zijn zoon aan God. U kunt hem nemen Heere, het is een offer. Hij gaf zijn huis op, hij gaf zijn zoon op. In vers 7 staat niet dat Noach allerlei rijkdommen kreeg uit de wereld, nee, hij werd door de wereld veroordeeld. Zij wilden niet eens in deze wereld leven. Mozes wilde niet de gunsten en de rijkdommen als een farao. Hij weigerde, in vers 25, om te genieten van het plezier van zonde. De mensen van het oude verbond zochten geen aardse rijkdom maar, *“de smaad van Christus als grotere rijkdom”* (vers 25). U kunt zelf in Hebréeën 11 verder lezen over wat het geloof hen bracht.

Uiteindelijk staat er in vers 38-39, *“Zij waren te goed voor deze wereld. Al deze mensen zijn bekend geworden omdat zij op God vertrouwden”*, waarbij niets verwijst naar aardse rijkdommen die tegenwoordig zo vaak geclaimd worden. Maar: *“moeten wij blijven kijken naar Jezus, die ons de weg wijst. Hij [de opgestane en levende Christus] is het doel van ons geloof. Hij kon Zich aan het kruis laten slaan en de schande negeren, omdat Hij wist welke blijdschap Hem te wachten stond. En nu zit Hij aan de*

rechterzijde van de troon van God. Denk aan Hem die zoveel heeft doorstaan, zodat u niet verzwakt of onverschillig wordt" (Hebr. 12:2-3, HB).

Jezus Christus is de auteur van geloof. In Galaten 2 staan de bekende verzen 19 en 20: *"Want ik ben door de wet voor de wet gestorven, opdat ik voor God zou leven. Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar **Christus leeft in mij**".* Het is Christus die geloof met het hart in u en mij uitwerkt. Het staat **in ons hart** geschreven en **niet in ons verstand**.

Tot slot nog iets erg belangrijks en dat staat in Markus 11, vers 23-26, waar Jezus uitleg geeft over geloof en wat een voorwaarde is dat geloof van uit het hart zijn uitwerking in ons leven heeft: *"Ik verzeker jullie: als je gelooft en je tegen deze berg zou zeggen: "Ga hier vandaan en val in de zee," dan gebeurt het absoluut! Maar denk eraan: dat kan alleen als je gelooft dat het zal gaan zoals jij zegt en er geen spoor van twijfel **in je hart** [er staat niet "in jouw verstand"] is. Wat je in het gebed ook vraagt, je krijgt het als je gelooft dat je het al ontvangen hebt. Wanneer je staat te bidden en je hebt iets tegen iemand, moet je het hem vergeven. Dan zal je hemelse Vader ook jou vergeven wat jij verkeerd hebt gedaan. Als je echter niet vergeeft, zal ook je Vader in de hemel jouw zonden niet vergeven."* (HB)

Aanvulling "Wetticisme"

Wetticisme is niet alleen het leven volgens de strikte richtlijnen van de wetten van Mozes of de Thora. Het ontstaat ook wanneer mensen in een kerk hun eigen regels en wetten maken, om vervolgens te doen alsof het bepalingen zijn van God. (E.M.)

Geloof: uit het hart of met ons verstand?

© Nederlandse vertaling: SHUB.nl van een video/audio boodschap door
Zac Poonen, CFC Bangalore, India